

מ"ת 11-24-

בבית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו
בפני שופט תורן

המבקשת:

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז תל אביב (פלילי)
רח' הנרייטה סולד 1 תל אביב – יפו, מיקוד 64294
טלפון 073-3924444 פקס 03-6919108
דוא"ל DA-TLV-criminal@justice.gov.il

- נ ג ד -

המשיבים:

1. ...

יליד 28.7.1993, ...

... ירושלים

(במעצר מיום 22.10.2024)

2. ...

יליד 26.8.1993, ...

... ירושלים

(במעצר מיום 4.10.2024)

3. ...

יליד 1.8.1989, ...

... ירושלים

(במעצר מיום 2.10.2024)

בקשה למעצר עד תום ההליכים המשפטיים

לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996

בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת להורות על מעצר המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם.

ואלה נימוקי הבקשה:

1. לבית המשפט הנכבד הוגש נגד המשיבים כתב אישום המייחס להם עבירות את העבירות
הבאות:

- א. הסעת תושבים זרים בנסיבות מחמירות בצוואתא – עבירה לפי סעיפים 12א(ג)(1) בנסיבות 12א(ג)(1)+(ב) (ג) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, יחד עם סעיף 29(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן – "חוק העונשין"). לגבי כלל המשיבים.
- ב. גרם מוות ברשלנות – עבירה לפי סעיף 304 לחוק העונשין (7 עבירות). לגבי משיב 1.
- ג. המתה בקלות דעת – עבירה לפי סעיף 301 לחוק העונשין (7 עבירות). לגבי משיבים 3-2.
- ד. חבלה ברשלנות – עבירה לפי סעיף 341 לחוק העונשין (11 עבירות). לגבי משיב 1.
- ה. חבלה חמורה – עבירה לפי סעיף 333 לחוק העונשין (11 עבירות). לגבי משיבים 3-2.
- ו. שיבוש מהלכי משפט – עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין. לגבי משיב 1 בלבד.

2. המשיב 1 נעצר ביום 22.10.2024. המשיב 2 נעצר ביום 4.10.2024. המשיב 3 נעצר ביום 2.10.2024. מעצרו של משיב 1 הוארך בהחלטת בית המשפט (מ"י 41134-10-24, כב' השופטת ציפורה גילוני (גז) עד ליום 3.11.2024, בשעה 12:00).

3. מעצרו של משיבים 2-3 הוארך בהחלטת בית המשפט (מ"י 3898-10-24 ו- 3117-1-24, כב' השופטת חווי טוקר) עד ליום 4.11.2024 בשעה 12:00.

עיקרי עובדות כתב האישום

4. עובר ליום 1.10.2024, במשך תקופה שתחילתה אינו ידוע במדויק למבקשת אך שמשכה עומד על כמספר חודשים במהלך מלחמת חרבות ברזל (להלן – "התקופה"), במספר הזדמנויות, עסקו המשיבים בהסעת שוהים בלתי-חוקיים מהרשות הפלשתינאית לישראל. במסגרת זו שימש משיב 1 כבעל חברת ההסעות... (להלן – "החברה") וכסדרן העבודה בה; משיב 2 שימש כנהג בחברה; ומשיב 3 שימש כנהג עצמאי, כאשר בינו ובין החברה ומשיב 2 התקיים שיתוף פעולה עסקי בתחום הסעת שוהים בלתי-חוקיים.
5. המשיבים פעלו כאמור למרות שבמהלך החודשים שלאחר פרוץ מלחמת "חרבות ברזל", הסלים המצב הבטחוני גם באזור יהודה ושומרון, ומספר רב של אירועי טרור בוצעו על-ידי פלשתינאים בשטח מדינת ישראל וביהודה ושומרון. בנסיבות אלו, החליטה ממשלת ישראל לשלול היתרי כניסה לישראל מתושבי הרשות הפלשתינאית (למעט החרגות מסוימות).

6. עובר ליום 1.10.2024 קשרו אחמד עבד פתאח חרבי הימוני ומוחמד מסק (להלן ביחד "המפגעים"), תושבי חברון שמעולם לא החזיקו בהיתר כניסה למדינת ישראל, קשר להיכנס למדינת ישראל ולבצע בה פיגוע תופת רב נפגעים באמצעות נשק חם, ובמקום הומה אדם כמו אצטדיון כדורגל. ביום 1.10.2024 החליטו המפגעים לממש את הקשר שקשרו בתחומי תל-אביב – יפו, ולאחר שקיבלו לידיהם נשק חם מסוג M16 (להלן – "הנשק"). ביום 1.10.2024, חדרו המפגעים לתחומי מדינת ישראל, יחד עם כעשרה פלשתינאים אחרים (שגם היו ללא היתרי כניסה לישראל), כשברשות המפגעים תיק גב עליו כיתוב בעברית "מש"צים של"ח וידיעת הארץ" (ובו הנשק כשהוא מפורק ומחסניות), וכן פְּנֵדָה (ובה שתי סכינים וכדורים לנשק) (להלן – "התיקים").

7. ביום 1.10.2024, הנחה משיב 1 את משיב להוביל כ- 13 נוסעים ממסגד שסמוך לגדר ההפרדה שבצור-באהר (ואדי חומוס) (להלן – "נקודת המפגש") למקומות שונים בישראל, ובהם תל-אביב – יפו, ומשיב 2 נעתר לכך. כל זאת כאשר משיבים 1-2 ידעו שמדובר בשוהים בלתי-חוקיים ובשל בצע כסף. בשעה 15:00 בערך, הגיע משיב 2 לנקודת המפגש עם רכב החברה, והעלה לרכבו את המפגעים והאחרים.

8. במהלך הנסיעה, הורו משיבים 2-3 לנוסעים לכבות את מכשיריהם הטלפונים הניידים, ומשיב 2 הורה לנוסעיו להסיט את וילונות רכב. בנוסף לכך, בשל חששו של משיב 2 מביקורת משטרתית באזור תל-אביב – יפו, נעתר משיב 2 לבקשת משיב 3 להעביר לרכבו את הנוסעים שביקשו להגיע ליעד זה. משיב 3 הוביל את המפגעים והנוסע הנוסף לתל-אביב – יפו ביודעו שמדובר בשוהים בלתי-חוקיים בישראל, כשהוא נמנע מלברר עמם את מטרת נסיעתם וכל זאת תמורת בצע כסף. עם הגעת משיב 3 לתל-אביב – יפו, בסמוך לאצטדיון בלומפילד, שאלו המפגעים את משיב 3 האם באותו הערב אמור להתקיים במקום משחק כדורגל, וזה השיבם בשלילה. בשעה 17:30 בערך, הגיע משיב 3 לרחוב חבר הלאומים בתל-אביב – יפו, והמפגעים ירדו מרכבו, כשהם נוטלים עמם את תיקיהם.

9. בשעה 19:00 בערך, הגיעו המפגעים אל תחנת הרכבת הקלה, בשדרות ירושלים בתל-אביב – יפו, כשמסק אוחז בנשק והימוני אוחז בסכין. עם עצירת הרכבת במקום, פתחו המפגעים בירי על הנוכחים במקום ודקרו את חלקם, והכל בכוונה להמית את הנוכחים במקום וכמעשה טרור (להלן – "הפיגוע"). המפגעים חדלו ממעשיהם רק לאחר שנורו ונוטרלו. כתוצאה מהפיגוע 7 אנשים נרצחו, ו- 11 בני אדם נוספים מפצעי ירי וחתך ופונו לקבלת טיפול רפואי דחוף, כאשר 3 מהם פונו כשהם מורדמים ומונשמים ונמצאים בסכנת חיים.

10. בנוסף לאמור, ביום 2.10.2024, בשעה 00:00 בערך, בעקבות הפיגוע, הגיע משיב 1 לביתו של משיב 2 ... בכוונה למנוע הליך חקירה נגדו. משיב 1 ביקש ממשיב 2 לשבור את מכשיר הטלפון הנייד שבחזקתו, להסתתר בטרם ייעצר, וכן ביקש שככל שמשיב 2 ייעצר וייחקר בחשד לקשר לפיגוע, יימנע מלחשוף את מעורבות משיב 1 בפיגוע, ואם ייעשה כן – משיב 1 יתגמלו כספית.

11. בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת אשמת המשיבים, ובין היתר כדלקמן:

א. **מצלמות אבטחה, עדויות ראייה שונות וממצאים מזירת הפיגוע** – אלו מוכיחות

בצורה ברורה כי המפגעים הם אלו שביצעו את פיגוע הירי המחרד, עד שנוטרלו בזירה. בנוסף לכך, בזירה נתפסו תיקיהם של המפגעים, נשקיהם, ותועדו בגדיהם כשניכר שאין מדובר בלבוש של פועלים.

ב. **גרסת המפגע** – זה תיאר את מסלול הגעתו מחברון עד לתל-אביב – יפו, לרבות

איסופו בסמוך לגדר ההפרדה על-ידי משיב 2, ובהמשך מעבר המפגעים ושוהה בלתי-חוקי נוסף לרכבו של משיב 3. המפגע תיאר, בין היתר, את לבושם השונה של המפגעים מלבוש יתר הנוסעים ותיקיהם; בקשת המשיבים 2-3 מהנוסעים לכבות את מכשיריהם הטלפונים הניידים; בקשת משיב 2 להסטת וילונות המיניבוס בזמן הנסיעה, וכן את חששו של משיב 2 מביקורת משטרתית באזור תל-אביב – יפו. עוד עמד המפגע על כך שהמשיבים 2-3 ידעו כי הנוסעים הם שוהים-בלתי חוקיים, וכן מסר כי המפגעים שאלו את משיב 3 על קיומו של משחק כדורגל באצטדיון בלומפילד, מתוך כוונה לבצע פיגוע במקום הומה אדם, כמתואר בכתב האישום.

ג. **גרסת הנוסע השלישי שנסע עם המפגעים עד לת"א** – זה תיאר את מסלול נסיעתו

בישראל, יחד עם המפגעים, מקו התפר ועד לתל-אביב – יפו, יחד עם משיבים 2-3 כמתואר בכתב האישום.

ד. **מצלמות "עין הנץ"** – המתעדות את מסלול הובלת המפגעים על-ידי משיבים 2-3, כמתואר בכתב האישום.

ה. **מצלמות אבטחה מתחנת דלק** – המתעדות את מעבר המפגעים והנוסע השלישי

מרכבו של משיב 2 לרכבו של משיב 3.

ו. **תובנות ממכשיריהם הטלפונים הניידים של המשיבים**

(1) מכשירו של משיב 1 – בין היתר נמצאה ההתכתבות עם משיב 2 לגבי איסוף המפגעים והשב"חים האחרים בסמוך לקו התפר. כמו כן, נמצאו התכתבויות עם מזמין הנסיעה, כאשר מכל אלו כי המשיב 1 ידע שמדובר בהסעת שב"חים.

(2) מכשירו של משיב 2 – בין היתר נמצאה הכתבה ששלח משיב 3 למשיב 2, כמתואר בכתב האישום, ואשר מלמדת על מודעותם לסיכון שבהסעת שב"חים. כמו כן נמצאה התכתבות עם משיב 1 לגבי הסעת המפגעים ויתר השב"חים.

(3) מכשירו של משיב 3 – בין היתר נמצאו שיחות והתכתבויות עם משיב 2, לרבות תמונה של המפגעים ששלח משיב 3 למשיב 2 בסמוך לאחר פיגוע הירי.

ז. **דו"חות רפואיים ותעודות פטירה** – לגבי התוצאות הקטלניות של הפיגוע, כמתואר

בכתב האישום.

ח. תעודות עובד ציבור – לגבי היות המפגעים, והנוסע השלישי האמור, שוהים בלתי-חוקיים.

ט. גרסת המשיבים:

(1) משיב 1 אישר כי הוא בעל החברה ומעסיקו של משיב 2 וכן אישר שהנחה את משיב לאסוף את הנוסעים מנקודת המפגש. עם זאת, הכחיש כי עסק בהסעת שב"חים באופן כללי, ובמועד הפיגוע בפרט. עם זאת בהודעתו, טען שמזמין ההסעה הוא אדם שעמו לא היה לו היכרות מוקדמת (שהינו תושב הרשות הפלשתינאית), שהזמין הסעה אחת, לנקודת המפגש בקו התפר, בשתי שיחות שונות, עבור נוסעים רבים ושונים, ושביקש לפזר את הנוסעים במקומות שונים בישראל (לרבות בת"א – יפו), בשעות הצהריים.

(2) משיבים 2-3 הודו במספר חקירות בכך שידעו שנוסעיהם הם שב"חים והפלילו אחד את השני ביחס לנתון זה ואף את משיב 1. ואולם, בהמשך חקירותיהם חזרו בהם מהודאותיהם ביחס למודעותם לפרט זה. עם זאת, בכלל גרסאותיהם אישרו את ההתנהגות של הובלת הנוסעים אשר מפורטת בכתב האישום.

עילות המעצר

12. כנגד המשיבים קמה עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן – "חוק המעצרים"), מאחר שקיים קיום יסוד סביר לחשש שאלו יסכן את בטחון הציבור.

13. במשך תקופה של מספר חודשים במהלך מלחמת חרבות ברזל וביום הפיגוע עסקו המשיבים בהסעת שוהים בלתי-חוקיים מהרשות הפלשתינאית. פעילותם זו של המשיבים בוצעה בעת מלחמה רבת זירות בה מצויה ישראל, ימים של דם ואש, כאשר המשיבים מודעים היו לסכנה הביטחונית שנשקפה למדינת ישראל ולתושביה מעצם פעילותם העבריינית. בהתנהגותם זו נטלו המשיבים 1-3 סיכון משמעותי בשל בצע כסף. סיכון זה התממש ביום האירוע, עת הובילו המשיבים את המפגעים אשר רצחו בצורה אכזרית, מתוכננת, וקרת רוח, 7 בני אדם, וגרמו חבלות חמורות ל- 11 אחרים. המשיבים 2-3 היו מודעים לאפשרות התממשות סיכון זה, וכך גם אדם סביר בנעליו של משיב 1. התנהגותם זו מלמדת על המסוכנות הנשקפת מהם, עד כדי שפיכת דמים בשל בצע כסף.

14. על המסוכנות הנשקפת מהעבירה של הסעת שוהים בלתי-חוקיים בתקופות של מתיחות בטחונית (אשר לא הובילה לתוצאות קטלניות בשונה מעניינו, ובוודאי של בנסיבות בהן התקיימה מודעות סובייקטיבית לאפשרות קרות התוצאות), עמד בית המשפט העליון בבש"פ 7584/06 קוטנה נ' מד"י (28.9.2006), בזו הלשון:

”אשר למסוכנות הנשקפת מן העורר, כפי שציינו הערכאות דלמטה, העבירה של הסעת שוהים בלתי-חוקיים לתוך שטח מדינת ישראל הינה עבורה חמורה, אשר במציאות בה אנו חיים, טומנת בחובה סיכון עצום לשלומם של אזרחי ישראל ומעידה, כשלעצמה, על מסוכנותו של האדם שביצע אותה... במקרה דנן, כזכור, מואשם העורר בכך שהסיע מספר רב של שוהים בלתי-חוקיים, ותוצאתו של מעשה זה, אלמלא נתפס, יכולה היתה להיות קשה ביותר”.

15. בנוסף לכך, תפנה המבקשת לבש”פ 7985/09 חאלד נ’ מד”י (15.10.2009), פסקה 13 להחלטת כב’ השופט י’ דנציגר), שם נפסק בעניינו של מסיע שב”חים שלא הורתע מקיומם של הליכים קודמים, כך:

”עיון בכתבי האישום השונים שהוגשו כנגד העורר בין השנים 2009-2006 מלמד כי לכאורה מסוכנותו של העורר היא כה רבה עד אשר אין חלופת מעצר שתוכל לאיינה. מכתבי האישום הנ”ל עולה התמונה כי אכן העורר נחוש בדעתו להמשיך ולהסיע שוהים בלתי חוקיים, על אף שהועמד שוב ושוב לדין בגין ביצוע עבירות אלה. נדמה כי על אף ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגד העורר הוא לא למד כל לקח ואין בהליכים אלו כדי להוות גורם מרתיע עבורו. על פניו נראה כי הסעת שוהים בלתי חוקיים הינה ‘אורח חיים’ של ממש עבור העורר, באופן המטיל סיכון כבד על ביטחונם של תושבי מדינת ישראל. בהינתן נסיבות אלה, בדין קבע בית המשפט המחוזי כי אין להורות על עריכת תסקיר, שכן ממילא אין כל חלופת מעצר שאליה ניתן לשחרר את העורר שיש בה כדי לאיין את מסוכנותו”.

16. עוד תפנה המבקשת להחלטה שניתנה אך לאחרונה בגדרי מ”ת (שלום ירו’) 54397-09-24 מד”י נ’ עבאדין (14.10.2024) – הוא אותו נהג שמוזכר בעובדות כתב האישום נשוא בקשה זו שהסיע מחבל שביצע פיגוע במסגרתו נפצע אדם אחד – שם נפסק כך:

”אשר לעילת המעצר, אומנם מדובר במשיב נעדר עבר פלילי. יחד עם זאת, אין מדובר במקרה בודד של הסעת שב”ח כי אם משיב שלקח חלק במערך מאורגן של הסעות בתשלום ואשר על-פי עובדות כתב האישום הסיע שב”חים בחמש הזדמנויות שונות עוד בטרם ההסעה העיקרית והמרכזית בכתב האישום. התוצאה הטרגית של ההסעה האחרונה היא בבחינת ‘אשר יגורתי בא לי’, שכן מלמדת היא על המסוכנות העצומה בטמונה בהסעת שוהים בלתי-חוקיים בתוך תחומי שטח ישראל והעבודה שיש בעבירה הזו לסייע למי שמבקש לפגוע, לעשות כן בצורה קלה יותר”.

החלטה זו יפה לעניינו של המשיב 1 בשל הנסיבות הדומות; ולעניינם של משיבים 2-3 בבחינת קל-וחומר, שהרי בעניינם מתקיימת מחשבה פלילית לכאורה, ולא רשלנות.

17. בנוסף לכך, ביחס למשיב 1 קמה גם עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(א) לחוק המעצרים – שעניינה חשש לשיבוש הליכי משפט – וזאת בשים לב לכך שניסה מכוח מעמדו כבעל חברת הסעות, לשבש את הליכי החקירה, במסגרת חקירת האחריות לתוצאות הפיגוע.

18. המשיב 1 נעדר עבר פלילי ... לחובת המשיב 2 – ... לחובת המשיב 3 – ...

19. המשיבים תרמו את חלקם לפיגוע מחריד, בו קיפחו את חייהם שבעה בני-אדם, הם שהסיעו והובילו את המחבלים ליעדם תוך נטילת סיכון מופרז לתוצאה איומה, ובמעשיהם אלה הוכיחו את המסוכנות הביטחונית הנשקפת מהם לציבור בישראל. בנסיבות דנן אין חלופה שיש בה כדי להבטיח את מטרות המעצר, ועל כן מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על מעצר המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם.

אורי גולדשטיין, עו"ד

אורי גולדשטיין, עו"ד

ממונה בפרקליטות מחוז תל אביב (פלילי)
אסף שביט, עו"ד

סגן בכיר א' בפרקליטות מחוז תל אביב (פלילי)

תל אביב-תל-אביב – יפו, ב' בחשוון תשפ"ה; 3 בנובמבר 2024

מספר תיק פרקליטות: 05/00003759/24

מספר תיק חקירה (פל"א): 420222/2024

סימוכין 246354/2024